

Praksisoversigt over forsikringsselskabets regres mod den bygningssagkyndige

Samspillet mellem ejerskifteforsikring, husforsikring og den bygningssagkyndiges professionsansvarsforsikring – set fra DKBB og domstolene

Version 1 · Opdateret 30. maj 2026 · 7 afgørelser · 2013–2024

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Denne praksisoversigt behandler forsikringsselskabets regres mod den beskikkede bygningssagkyndige og samspillet mellem ejerskifteforsikring, husforsikring og den sagkyndiges lovpligtige professionsansvarsforsikring. Disciplinær- og Klagenævnet for Beskikkede Bygningssagkyndige (DKBB) prøver, om en tilstandsrapport lider af en fejl, der »burde have stået i rapporten« efter [lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom § 3](#) – men selve regreskravet og fordelingen ved dobbeltforsikring afgøres af domstolene efter [forsikringsaftalelovens §§ 41-44](#). Oversigten kobler nævnets prøvelsesgrundlag og det lovpligtige ansvarsforsikringskrav sammen med den parallelle domstolspraksis, navnlig Østre Landsrets dom i BS-24997/2020-OLR om regres mellem hus- og ejerskifteforsikring efter Dobbeltforsikringsaftalens ophør den 20. april 2018. Oversigten behandler ikke selve ejerskifteforsikringens dækning over for køber ([ejerskifteforsikring](#)), bygningsforsikringens skadesopgørelse ([bygningssforsikring](#)), den generelle regreslære ([subrogation-regres-forsikring](#)) eller købers direkte krav mod den sagkyndige ([tilstandsrapport-mangler](#)).

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** DKBB prøver alene, om tilstandsrapporten lider af en fejl, der »burde have stået i rapporten« efter LEFE § 3 – nævnet afgør derimod ikke selve regreskravet eller dobbeltforsikringsfordelingen mellem selskaberne, som henhører under domstolene (og ejerskifteforsikringens dækning under Ankenævnet for Forsikring).
- 02** DKBB kræver, at en kritik af den bygningssagkyndige hviler på en tilsidesættelse af de faglige normer for huseftersynet – den sagkyndige »overtager« ikke sælgerens mangels hæftelse og hæfter ikke for skjulte fejl, der ikke ud fra de faglige normer burde have været opdaget.
- 03** DKBB accepterer, at den sagkyndiges undersøgelsespligt er begrænset til bygningens fysiske tilstand (skader, tegn på skader og nærliggende risiko for skader); forhold som boligareal, BBR-oplysninger og rent retlige forhold falder uden for det, der »burde have stået i rapporten« (Højesteret).
- 04** DKBB's afgørelser er som udgangspunkt bindende for den bygningssagkyndige, medmindre denne inden 30 dage efter forkyndelsen meddeler nævnet, at vedkommende ikke ønsker at være bundet (tilslutningsordningen i beskikkelsesbekendtgørelsens § 11).

- 05** DKBB/Sikkerhedsstyrelsen kræver, at den bygningssagkyndige er dækket af en lovpligtig professionsansvarsforsikring (mindst 5 år efter overdragelsen, dog længst 6 år fra rapportens datering) og underretter Sikkerhedsstyrelsen, når der rejses krav efter LEFE § 3.
- 06** En skjult skade, der ikke er nævnt i tilstandsrapporten, kan være dækningsberettiget under både husforsikring og ejerskifteforsikring og dermed udløse dobbeltforsikring efter forsikringsaftalelovens §§ 41-44; en allerede karaktergivet skade er derimod som udgangspunkt undtaget fra ejerskifteforsikringens dækning.
- 07** Efter Dobbeltforsikringsaftalens ophør den 20. april 2018 fordeles udgifterne mellem hus- og ejerskifteforsikring efter forsikringsaftalelovens almindelige regler, og der ses en stigende tendens til regreskrav mellem selskaberne.
- 08** Forsikringsselskabet kan efter almindelige forsikringsretlige principper indtræde (regres) i køberens krav mod den ansvarlige bygningssagkyndige, og tabet bæres i den indbyrdes fordeling som udgangspunkt af den ansvarsforsikrede sagkyndige, jf. erstatningsansvarslovens regler om flere skadevoldere.

Retsgrundlaget: den bygningssagkyndiges professionsansvar bag forsikringsregressen

§ 1

Huseftersynsordningen hviler på en kæde af ansvarssubjekter, som regressen følger. Sælger fritages for mangelshæftelse, når køber har modtaget tilstandsrapport, elinstallationsrapport og tilbud om ejerskifteforsikring, jf. LEFE § 2, stk. 1. Køber kan til gengæld rette krav direkte mod den bygningssagkyndige for fejl i rapporten, jf. LEFE § 3:

»Køberen kan over for den person, der har udarbejdet tilstandsrapporten, (...) fremsætte krav om skadeserstatning for fejl, der burde have været omtalt i rapporten. Har sælgeren måttet betale et beløb til køberen på grund af fejl, der burde have været omtalt i tilstands- eller elinstallationsrapporten, tilkommer der sælgeren en rimelig godtgørelse.«

Det er dette krav – køberens (og afledet heraf sælgerens og forsikringsselskabets) krav mod den sagkyndige – der danner grundlag for forsikringsregressen. Den sagkyndiges ansvar er et **professionsansvar**, ikke en overtagelse af sælgerens mangelshæftelse. Det fremgår udtrykkeligt af forarbejderne til § 3 (revisionen af huseftersynsordningen i 2011):

»Der er dermed ikke tale om, at den pågældende »overtager« sælgerens mangelshæftelse og dermed hæfter for skjulte fejl, som ikke ud fra de faglige normer burde have været opdaget af den sagkyndige.«

Forsikringsleddet er todelt. Ejerskifteforsikringen tegnes af køber og skal efter LEFE § 5 i mindst 5 år (med mulighed for forlængelse til i alt mindst 10 år) dække fejl ved bygningens fysiske tilstand, som ikke er nævnt eller er klart forkert beskrevet i tilstandsrapporten; det nærmere dækningsomfang fastsættes efter LEFE § 5, stk. 3 i bekendtgørelsen om dækningsomfanget for ejerskifteforsikringer (BEK nr. 13 af 12. januar 2012). Den sagkyndige skal på sin side være dækket af en lovpligtig professionsansvarsforsikring, jf. beskikkelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 1, nr. 5, der »dækker i mindst 5 år efter overdragelsen (...), dog længst i 6 år fra rapportens datering«. Når ejerskifteforsikringen har dækket en skjult skade, der burde have stået i rapporten, er det den sagkyndiges professionsansvarsforsikring, regressen i sidste ende rettes mod.

LOV

Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. § 2, stk. 1

Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. § 3

Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. § 5, stk. 3

DKBB's prøvelseskompetence: hvad nævnet kan – og ikke kan – § 2 afgøre

DKBB's prøvelse er afgrænset til kerneproblemstillingen i regressagerne: **om tilstandsrapporten lider af en fejl, der burde have stået i rapporten**, og om den bygningssagkyndige derved har handlet ansvarspådragende eller disciplinært kritisabelt. Nævnet kan på den baggrund give kritik, tildele advarsel eller bøde og – ved alvorlige eller gentagne fejl – inddrage eller frakende beskikkelsen, ligesom det i klagesager kan tage stilling til køberens erstatningskrav efter [LEFE § 3](#).

Nævnet afgør derimod **ikke** de spørgsmål, som regressagerne reelt stranded på mellem selskaberne:

- Fordelingen ved dobbeltforsikring mellem hus- og ejerskifteforsikring efter [forsikringsaftalelovens §§ 41-44](#) afgøres af domstolene – eksemplificeret ved [BS-24997/2020-OLR](#), hvor parterne netop var to forsikringsselskaber, ikke den sagkyndige.
- Selve ejerskifteforsikringens dækning over for køber prøves af Ankenævnet for Forsikring og domstolene.

DKBB's vurdering af rapportens kvalitet er således **forudsætningen** for regreskravet, men det er domstolene, der pådømmer det økonomiske krav og dobbeltforsikringsfordelingen. Sammenhængen sikres reguleringsmæssigt ved, at den sagkyndige efter [beskikkelsesbekendtgørelsens § 11, nr. 13](#) skal underrette Sikkerhedsstyrelsen, »hvis der rejses krav mod den bygningssagkyndige i medfør af § 3, stk. 1, i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v.« – dvs. netop når et forsikringsselskab forfølger sit regreskrav.

LOV

Forsikringsaftaleloven § 41

Forsikringsaftaleloven § 44

Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. § 3, stk. 1

PRAKSIS Landsretten · Dobbeltforsikring: Husforsikring vs. Ejerskifteforsikring ved rådska

17.03.2023

Bindende eller henstillende? Tilslutningsordningen, § 3 ansvarsforsikringen og sagsgangen

For regressens praktiske gennemførelse er det afgørende, om DKBB's afgørelse binder den sagkyndige. Udgangspunktet er, at afgørelsen er bindende, men med en opt-out: efter [beskikkelsesbekendtgørelsens § 11, nr. 14](#) skal den bygningssagkyndige

»tilslutte sig de afgørelser, som Ankenævnet for Huseftersyn og disciplinær- og klagenævnet for beskikkede bygningssagkyndige træffer, med mindre den pågældende bygningssagkyndige inden 30 dage efter forkyndelsen af afgørelsen har meddelt det pågældende nævn, at vedkommende ikke ønsker at være bundet af kendelsen«.

Meddeler den sagkyndige (eller dennes ansvarsforsikringsselskab) inden for 30-dages-fristen, at man ikke ønsker at være bundet, må kravet forfølges ved domstolene. Det er denne mekanisme, der gør, at de tungtvejende

regressager – hvor ansvarsforsikringsselskabet bestrider »burde have stået i rapporten«-vurderingen eller kravets størrelse – typisk ender i retten frem for ved endelig nævnsafgørelse.

De forsikringsmæssige rammer, DKBB-systemet bygger på, fremgår i øvrigt af beskikkelsesbekendtgørelsen: den sagkyndige skal være dækket af professionsansvarsforsikring, jf. § 4, stk. 1, nr. 5, og skal straks underrette Sikkerhedsstyrelsen om ændringer i forsikringsforholdet. Køberens og dermed forsikringsselskabets adgang til at gøre kravet gældende er undergivet reklamlationsfristen i LEFE § 3: krav mistes, hvis der ikke reklameres »inden 5 år fra den overtagelsesdag, der er aftalt mellem køberen og sælgeren, dog senest 6 år fra rapportens datering« – medmindre den sagkyndige har givet garanti for et længere tidsrum eller har handlet svigagtigt eller groft uagtsomt. Fristen gælder »for enhver (køber, sælger eller andre)«, herunder et regressøgende forsikringsselskab, der indtræder i køberens krav.

LOV

Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. § 3, stk. 2

»Burde have stået i rapporten«: hvad DKBB og domstolene lægger vægt på

Det centrale bevistema – som DKBB og domstolene afgør efter samme kriterium – er, om forholdet **burde have været omtalt** i rapporten, dvs. om den sagkyndige har tilsidesat de faglige normer ved sin visuelle besigtigelse. Vurderingen trækker på flere faste hensyn:

- **Synlighed og erkendbarhed.** Huseftersynet er en visuel gennemgang uden destruktive indgreb. Var skaden eller tegnene på skade tilgængelige og erkendbare ved en normgerns besigtigelse, taler det for ansvar; var de reelt skjulte, hæfter den sagkyndige ikke, da professionsansvaret netop ikke omfatter »skjulte fejl, som ikke ud fra de faglige normer burde have været opdaget«.
- **Korrekt registrering og karaktergivning.** Det vægter, om en konstateret skade er registreret og karaktergivet retvisende. Var et forhold slet ikke nævnt – som rådskaden i BS-24997/2020-OLR – er det netop fraværet, der både udløser ejerskifteforsikringens dækning og kan begrunde ansvar.
- **Afgrænsning af eftersynets genstand.** Den sagkyndiges undersøgelse omfatter bygningens *fysiske tilstand*. Højesteret fastslog i Sag 108/2011 og i BS-24/2012-HJR, at urigtige arealoplysninger ikke er en fysisk mangel omfattet af ordningen:

»Det er ikke forudsat, at den bygningssagkyndiges undersøgelse skal omfatte en kontrol af ejendommens boligareal. En urigtig oplysning om en ejendoms boligareal kan ikke anses for at være en mangel, der har en sådan relation til bygningens fysiske tilstand, at den er omfattet af lovens § 2, stk. 1.«

Forhold som areal, BBR og rent retlige forhold falder dermed uden for det, der »burde have stået i rapporten«, og kan ikke bære et regreskrav mod den sagkyndige – et princip Højesteret videreførte i BS-47215/2019-HJR. Loven trækker selv grænsen skarpt for skjulte forhold: efter LEFE § 2, stk. 6 kan køber påberåbe sig forhold ved stikledninger og kloakker, »medmindre forholdet på tidspunktet for tilstandsrapportens udarbejdelse havde manifesteret sig i sådanne fejl ved bygningen, at den bygningssagkyndige burde have omtalt forholdet i tilstandsrapporten«.

LOV

Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. § 2, stk. 6

Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. § 3, stk. 1

PRAKSIS	Højesteret · Købers ret til forholdsmæssigt afslag ved urigtige oplysninger om boligareal i en ejendomshandel	23.06.2020
	Højesteret · Sælgers ansvar for urigtige oplysninger om boligareal trods huseftersynsordningen	30.08.2013
	Højesteret · Sælger af fast ejendom hæfter for forkert oplyst boligareal trods tilstandsrapport	30.08.2013
	Landsretten · Dobbeltforsikring: Husforsikring vs. Ejerskifteforsikring ved rådskaade	17.03.2023

§ 5 Dobbeltforsikring mellem hus- og ejerskifteforsikring: Østre Landsrets dom i BS-24997/2020-OLR

Den ledende dom om regres på området er [BS-24997/2020-OLR](#). En rådskaade i et køkkengulv og de underliggende træbjælker var **ikke** beskrevet i tilstandsrapporten fra marts 2019 (rapporten nævnte kun knirkende trægulve (K1) og nedslidt gulvbelægning (K2)). Husforsikringsselskabet (Tryg) udbetalte erstatning til husejeren og søgte derefter forholdsmæssig regres hos ejerskifteforsikringsselskabet (Dansk Boligforsikring). Tvisten rejste to spørgsmål: om skaden var dækket af *begge* forsikringer, og om ejerskifteforsikringer overhovedet er omfattet af dobbeltforsikringsreglerne.

Landsretten besvarede begge bekræftende:

»Landsretten fandt, at rådskaaden i køkkengulvet og de underliggende bjælker var dækningsberettiget under både Tryg Forsikrings husforsikring og Dansk Boligforsikrings ejerskifteforsikring, da skaden ikke var beskrevet i tilstandsrapporten. Retten fastslog, at ejerskifteforsikringer er omfattet af reglerne om dobbeltforsikring i forsikringsaftaleloven.«

Reglerne fordeler ansvaret mellem selskaberne: hvert selskab hæfter »som om det var eneforsikrer«, jf. [FAL § 41](#), og når flere selskaber er ansvarlige, »fordeles ansvaret selskaberne imellem i forhold til de beløb, for hvilke hvert af dem hæfter«, jf. [FAL § 42](#); subsidiaritetsforbehold og forbehold om anden forsikring reguleres af [FAL § 43](#), og underretningspligten af [FAL § 44](#).

Afgørende for tidslinjen er **Dobbeltforsikringsaftalens ophør den 20. april 2018**. Under sagen oplyste Forsikring & Pensions Responsumudvalg, at branchen før og under den nu ophørte aftale generelt erstattede den slags skader over bygningsforsikringen, mens udgifterne efter ophøret fordeles efter de almindelige regler i forsikringsaftaleloven – og at der efter ophøret ses »en stigende tendens til regreskrav mellem selskaberne«. Det er denne praksisændring, der har gjort regres mellem hus- og ejerskifteforsikring til et selvstændigt stridsfelt.

Den modstående indsigelse – at ejerskifteforsikringen er subsidær og undtager forhold dækket af anden forsikring – knytter sig til de **allerede karaktergivne** forhold: ejerskifteforsikringsselskabet gjorde gældende, at en K2-karakter (nedslidt gulvbelægning) udelukkede dækning efter dets betingelser og minimumsbekendtgørelsens undtagelse for forhold dækket af anden forsikring. Landsretten lagde dog vægt på, at den egentlige rådskaade ikke var beskrevet, og at den derfor var dækningsberettiget under begge policer. Heri ligger oversigtens kernemodsætning: »**burde have stået i rapporten**« trækker mod dækning og regres, mens »**allerede karaktergivet**« trækker mod undtagelse.

LOV	Forsikringsaftaleloven § 41	Forsikringsaftaleloven § 42	Forsikringsaftaleloven § 43
	Forsikringsaftaleloven § 44		
	Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. § 5, stk. 1		

PRAKSIS	Landsretten · Dobbeltforsikring: Husforsikring vs. Ejerskifteforsikring ved rådskaade	17.03.2023
---------	--	------------

§ 6 Regres mod den sagkyndige og dennes ansvarsforsikring – almindelige forsikringsretlige principper

Hvor det foregående angik regres *mellem* forsikringsselskaber, angår dette regres *mod den bygningssagkyndige*. Her gælder, at et forsikringsselskab efter almindelige forsikringsretlige principper kan indtræde i den dækkedes krav mod den ansvarlige. Højesteret har senest understreget dette udgangspunkt i [BS-34778/2023-HJR](#): det »følger af almindelige forsikringsretlige principper, at et forsikringsselskab i denne situation som udgangspunkt kan gøre regres«, og det er ikke en forudsætning, at adgangen er udtrykkeligt aftalt i policen.

Regreskravet er et **afledet krav**: selskabet indtræder ved udbetalingen i skadelidtes (her køberens) krav mod skadevolderen og kan ikke opnå mere, end skadelidte selv kunne. Det fremgår af Højesterets dom i [BS-18176/2023-HJR](#), hvor retten fastslog, at et regreskrav som afledet krav som udgangspunkt forrentes på samme måde som det oprindelige krav. Overført på huseftersynsordningen indtræder ejerskifteforsikringsselskabet i køberens krav efter [LEFE § 3](#) mod den sagkyndige, med den samme »burde have stået i rapporten«-betingelse og den samme reklamationsfrist.

Forarbejderne til § 3 forklarer, hvordan byrden ender hos den ansvarsforsikrede sagkyndige i den indbyrdes fordeling, når både sælger og den sagkyndige er ansvarlige:

»Der vil efter omstændighederne kunne ske en indbyrdes fordeling af erstatningsbyrden, hvor der kan tages hensyn til, at den virksomhed, der har udarbejdet [rapporten], er ansvarsforsikret, jf. erstatningsansvarslovens § 25, stk. 2, sammenholdt med § 19, stk. 2, nr. 1. Sælgeren vil have fuld regres mod den virksomhed, der har udarbejdet [rapporten], såfremt denne er ansvarsforsikret, og sælgerens ansvar alene beror på, at sælgeren har givet en garanti i tillid til den fejlagtige rapport (...).«

Er den sagkyndige selv blevet insolvent, kan den skadelidte/regressøgende efter [FAL § 95, stk. 2](#) rette et **direkte krav** mod professionsansvarsforsikringen. Højesteret præciserede i [Sag 282/2011](#), at skadelidte herved »indtræder i den sikredes ret«, således at selskabet kan gøre de samme indsigelser gældende, som det kunne over for den sikrede – eksempelvis en aftalt selvrisiko. Den lovpligtige uafhængige ansvarsforsikring efter [beskikkelsesbekendtgørelsens § 4, stk. 1, nr. 5](#) sikrer netop, at der er en solvent modpart at føre regressen mod.

LOV

[Erstatningsansvarsloven § 19, stk. 2](#)
[Erstatningsansvarsloven § 25, stk. 2](#)
[Forsikringsaftaleloven § 95, stk. 2](#)
[Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. § 3, stk. 1](#)

PRAKSIS

Højesteret · Forrentning af kommunale regreskrav for sygedagpenge efter erstatningsansvarslovens § 16 14.05.2024

Højesteret · Forsikringsselskabs adgang til regres og tilbagebetaling ved urigtige risikoplysninger om bilens faste bruger 19.02.2024

Højesteret · Højesterets afklaring af arbejdsgiverbegrebet i sygedagpengeloven og fortolkning af 'det fulde krav' i forsikringsaftaleloven 28.06.2013

§ 7 Sammenfatning: nævnets rolle og regressens vej gennem systemet

Regres mod den bygningssagkyndige forløber ad to spor, der bør holdes adskilt:

1. **Selskab mod selskab (dobbeltforsikring).** Når en skjult skade ikke er nævnt i rapporten, kan den være dækket af både hus- og ejerskifteforsikring, og udgiften fordeles efter [forsikringsaftalelovens §§ 41-44](#). Efter Dobbeltforsikringsaftalens ophør den 20. april 2018 er dette blevet et selvstændigt og voksende tvistefelt, jf. [BS-24997/2020-OLR](#).
2. **Selskab mod den sagkyndige (professionsansvar).** Forsikringsselskabet indtræder i køberens krav efter [LEFE § 3](#) og forfølger den sagkyndiges lovpligtige ansvarsforsikring efter almindelige forsikringsretlige principper, jf. [BS-34778/2023-HJR](#).

DKBB's rolle er knyttet til det andet spor og ligger forud for det økonomiske opgør: nævnet vurderer, om rapporten lider af en fejl, der **burde have stået i rapporten**, og om den sagkyndige har tilsidesat de faglige normer – men nævnet pådømmer ikke dobbeltforsikringsfordelingen og ikke ejerskifteforsikringens dækning over for køber. Det afgørende skel går mellem en skade, der burde have været beskrevet (som trækker mod dækning og regres), og en allerede karaktergivet skade (som trækker mod undtagelse). Inden for huseftersynsordningens genstand – bygningens fysiske tilstand – bærer regressen; uden for den, fx ved arealfejl, kan den ikke føres mod den sagkyndige. DKBB's afgørelser binder den sagkyndige via tilslutningsordningen i [beskikkelsesbekendtgørelsens § 11, nr. 14](#), medmindre vedkommende inden 30 dage frabeder sig at være bundet – hvorefter sagen må finde sin endelige afgørelse ved domstolene.

LOV

[Forsikringsaftaleloven § 41](#)

[Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. § 3](#)

PRAKSIS **Højesteret** · Forsikringsselskabs adgang til regres og tilbagebetaling ved urigtige risikooplysninger om bilens faste bruger 19.02.2024

Landsretten · Dobbeltforsikring: Husforsikring vs. Ejerskifteforsikring ved rådskaade 17.03.2023

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Forsikringsaftaleloven § 41	Forsikringsaftaleloven § 42
Forsikringsaftaleloven § 43	Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. § 2 stk. 1
Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. § 3	Lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. § 5

MATERIALE Citerede afgørelser

7 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS

6

14.05.2024	Forrentning af kommunale regreskrav for sygedagpenge efter erstatningsansvarslovens § 16	bs-18176-2023-hjr
19.02.2024	Forsikringsselskabs adgang til regres og tilbagebetaling ved urigtige risikooplysninger om bilens faste bruger	bs-34778-2023-hjr

23.06.2020	Købers ret til forholdsmæssigt afslag ved urigtige oplysninger om boligareal i en ejendomshandel	bs-47215-2019-hjr
30.08.2013	Sælgers ansvar for urigtige oplysninger om boligareal trods huseftersynsordningen	108-2011
30.08.2013	Sælger af fast ejendom hæfter for forkert oplyst boligareal trods tilstandsrapport	4993-6013
28.06.2013	Højesterets afklaring af arbejdsgiverbegrebet i sygedagpengeloven og fortolkning af 'det fulde krav' i forsikringsaftaleloven	282-2011
LANDSRET TEN · ANKEINSTANS		1
17.03.2023	Dobbeltforsikring: Husforsikring vs. Ejerskifteforsikring ved råds-kade	2931-3474